

kunde have fuld Anledning til tillige at gjøre en Undskyldning for, at det først er nu ved Sagens 3die Behandling, at jeg er bleven opmærksom paa dette Udtryk. Men da, saavidt mig bekjendt, ingen Anden har lagt særlig Mærke dertil, faar jeg finde mig i det Ansvar, jeg derved har paa-draget mig.

Justitsministeren (Klein): Min ærede Kollega er, som det uden Tvivl vil være bekjendt, forhindret i at være her tilstede idag, da han maa være tilstede ved en Forhandling af nogen Bigtighed i Folketinget i dette Døgn. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem, der tog Ordet under hans Fraværelse, vil nøies med en Udtalelse af mig. Jeg tror at turde sige, at hans Opfattelse af det første Udtryk „vedkommende Kommunalbestyrelse“ var fuldstændig rigtig, nemlig at der derved tænkes paa det, som det ærede Medlem kaldte vedkommende Veikommune. Et heller nærer jeg Tvivl om, at de følgende Ord „den Kommune, paa hvis Grund Sporet er lagt“ vil forstaaes i Overensstemmelse dermed, hvilket vil have den praktiske Følge, at det i det påkommende Tilfælde bliver Amtskommunen og ikke Kjøbstadskommunen, der kommer til at træffe det omhandlede Valg.

Jessen: Denne Fortolkning kan jeg aldeles ikke tiltræde. Jeg spurgte ved 1ste Behandling den ærede Indenrigsminister om, hvorvidt Meningen af Lovforslaget var den, som jeg syntes, man kunde læse sig til af Ordene, at Indenrigsministeren kunde tvinge en Kjøbstadskommune til at lade et Spor blive liggende i Gaden, uagtet dette Spor i høj Grad maatte være generende for Kjøbstadens Indretninger. Dertil svarede Indenrigsministeren dengang, at det naturligvis ikke kunde være Meningen mod Kjøbstadskommunens Villie at ville tvinge Kjøbstaden til at lade et Spor blive liggende, der saaledes kunde genere Færdselen i Byen. Efter den Fortolkning, som det høitærede Medlem her ved min Side saavel som den høitærede Justitsminister nu gjorde gjældende, er det alene Veikommunen, altsaa Amtskommunen, der har at tage Bestemmelse om, hvorvidt dette Spor i Kjøbstaden skal blive liggende, uagtet Kjøbstadskommunen udtaler sig derimod. Dersom dette er Meningen, skal jeg strax stemme imod Lovforslaget, idet jeg anser det for aldeles utilbørligt, at en saadan Bestemmelse kommer til at foreligge i en Lov.

Strup: Jeg formoder, at det ærede Medlem, som nu satte sig, eller i alt Fald nys havde Ordet, dog noget har misforstaaet det Spørgsmaal, som jeg bragte frem. Det forekommer mig, at hans Argumentation gjaldt og kun kunde gjælde Landeveisgaderne gennem Byen, hvorimod det Forhold, jeg omtalte, var de egentlige Landeveie ind over Kjøbstadens Forder. Jeg har med fuld Forsæt ikke villet omtale Landeveisgaderne,

fordi Forholdet ved dem ganske vist er mere tvivlsomt, idet Amtskommunen vel bidrager Halvdelen til Vedligeholdelsen af disse Gader, men dog ikke er eneraadende over disse paa samme Maade, som den er eneraadende over Landeveiene, der løbe ind over Kjøbstadens Grund til Stadens Port. Det er med fuldt Forsæt at jeg ikke vilde gjøre Spørgsmaalet mere indviklet, end det ellers kunde synes at være ved at nævne Landeveisgader, og jeg haaber, at det ærede Medlems Anker mod de Slutninger, jeg drog, nu maa være fjærne, og derved ogsaa hans Betænkelse ved at give Lovforslaget sin Stemme.

Jessen: Det er jo ganske vist en Trøst, dersom det var sikkert, at Loven vilde blive fortolket saaledes, som det ærede Medlem ønsker, men det er ingenlunde klart, at det vil blive Tilfældet, thi Amtskommunen staar dog som den, der ogsaa bestemmer Vedligeholdelsen af de Kjøbstadsgader, hvorover Landeveien gaar. Det er vel sandt, at Kjøbstaden bidrager dertil og tillige har Lov til at give Betænkninger om disse Gader, men saavidt jeg mindes, er det dog saaledes, at den afgjørende Bestemmelse om, hvorvidt en Gade skal istandsættes eller ikke, ligger hos Amtskommunen. Jeg har ved denne Leilighed naturligvis ikke set dette Spørgsmaal saa nøie efter, at jeg er ganske sikker i min Sag. Dersom jeg imidlertid tør berolige mig med det ærede Medlems Fortolkning, som jo har megen Fortjeneste af Ordningen af alle Sager vedrørende Veivæsenet, og at det altsaa er saaledes, at det med Hensyn til Kjøbstadgaderne ikke skal være Kjøbstadskommunen forment at forlange et Spor fjærnet, naar dette Spor er til Mæppe for Færdselen, vil jeg med den Trøst, som jeg nævnte sidst, at om 40 Aar er Alting glemt, — i det Mindste for mig — gaa ind paa at stemme for dette Lovforslag.

Justitsministeren (Klein): Jeg finder mig kun foranlediget til at udtale, at jeg ikke har forstaaet det ærede Medlem for 9de Kreds (Estrup) andledes end i Overensstemmelse med, hvad den ærede sidste Taler nu bemærkede, og at min Tilslutning til hans Udtalelse ogsaa maa forstaaes paa en saadan Maade. Det har ingenlunde været min Mening, at de Spor, som ligge paa Kjøbstadens Gader, skulle være afhængige af Amtskommunens Beslutninger, men at Taleren kun har været om de Spor, der ligge paa de egentlige Veie over Kjøbstadens Grund.

Formanden: Efter hvad der nu er foregaaet, kunde der være Spørgsmaal, om jeg ikke burde standse Behandlingen af denne Sag og gjøre det muligt for den ærede Indenrigsminister at være tilstede, hvilket ikke lader sig gjøre idag.